

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਸੰਖਿਆ ਇਕਵੰਜਾ

ਪਾਲਮੋਨੀ: ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਪਰਦਾਫ਼ਾਸ਼

Jeff Pippenger

2024-01-15

ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀਆਂ ਤੇਰਹੀਂ ਅਤੇ ਚੌਦਹੀਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਉਹ "ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਜੋ ਬੋਲਿਆ" ਪਾਲਮੋਨੀ ਵਜੋਂ ਮਸੀਹ ਹੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਅਲਫ਼ਾ ਅਤੇ ਓਮੀਗਾ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਹੋਰ ਅਨੇਕ ਅਦਭੁਤ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਅਦਭੁਤ ਭਾਸ਼ਾ-ਵਿਦਵਾਨ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਮਿਲ ਕੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸਰਵੋਚ ਅਧਿਪਤੀ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਮਨੁੱਖੀ ਸਮਰਥਾ ਲਈ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਅਤੇ ਗਹਿਰਾਈ ਕੀ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ, ਪਾਲਮੋਨੀ (ਭੇਤਾਂ ਦਾ ਗਿਣਨਹਾਰ) ਵਜੋਂ, ਆਪਣੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਉਸ ਗੁਣ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਿਚਿਤ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਸਤੰਭ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ; ਪਰ ਜੇ ਭੇਤ ਭੇਤਾਂ ਦਾ ਗਿਣਨਹਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁਣਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਣਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨੀ ਸਾਡੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ।

ਗੁਪਤ ਗੱਲਾਂ ਯਹੋਵਾਹ ਸਾਡੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀਆਂ ਹਨ; ਪਰ ਜੇ ਗੱਲਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਸਾਡੇ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀਆਂ ਸਦਾ ਲਈ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਇਸ ਬਿਵਸਥਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਬਚਨ ਪੂਰੇ ਕਰੀਏ। ਵਿਵਸਥਾ ਸਾਰ 29:29.

ਇੱਕ ਭੇਤ ਜੋ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭੇਤਾਂ ਦਾ ਗਿਣਨਹਾਰ (ਪਲਮੋਨੀ) ਉਹੀ "ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ" ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਬੋਲਿਆ; ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਯਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦਾ ਕੇਂਦਰੀ ਥੰਮ੍ਹ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਯਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਭੁੱਤ ਗਿਣਨਹਾਰ ਉਸ "ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ" ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ, ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦੇ ਸਿੰਘ ਵਜੋਂ, 1798 ਵਿੱਚ ਅਨਸੀਲ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਯਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮਿਲਰ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਦੇ ਰਤਨ, ਜੋ "ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ" ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ, ਪਲਮੋਨੀ ਦੇ ਹੱਥ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਅਨੁਸਾਰ, ਹਬੱਕੁਕ ਦੀਆਂ ਦੋ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ।

ਤਦ ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਜਣੇ ਨੂੰ ਬੋਲਦੇ ਸੁਣਿਆ; ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਵਿੱਤਰ ਜਣਾ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਵਿੱਤਰ ਜਣੇ ਨੂੰ, ਜੋ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਆਖਣ ਲੱਗਾ, "ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਬਲੀਦਾਨ ਅਤੇ ਉਜਾੜ ਪਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧ ਬਾਰੇ ਇਹ ਦਰਸ਼ਨ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਰਹੇਗਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸੈਨਾ ਦੇਹਾਂ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੋਂਦਿਆ ਜਾਵੇ?" ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ, "ਦੇ ਹਜ਼ਾਰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ; ਫਿਰ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਸੁੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।" ਦਾਨੀਏਲ 8:13, 14.

ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਰਾਜਾਂ ਸੰਬੰਧੀ ਭਵਿੱਖਦਰਸ਼ੀ ਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਤੇਰਹੀਂ ਅਤੇ ਚੌਦਹੀਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਰਗਿਕ ਸੰਵਾਦ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਪਿੱਛੋਂ, ਉਸ ਨੇ ਉਸ "ਦਰਸ਼ਨ" ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ।

ਅਤੇ ਐਸਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ, ਅਰਥਾਤ ਮੈਂ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ, ਉਹ ਦਰਸ਼ਨ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਅਰਥ ਜਾਣਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਵੇਖੋ, ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਰੂਪ ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਲਾਈ ਦੇ ਕੰਢਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਬੁਲਾਕੇ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਗਬਰੀਏਲ, ਇਸ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਇਹ ਦਰਸ਼ਨ ਸਮਝਾ ਦੇ। ਦਾਨੀਏਲ 8:15, 16.

ਜਿਸ "ਦਰਸ਼ਨ" ਨੂੰ ਦਾਨੀਏਲ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਹ "chazon" ਦਰਸ਼ਨ ਹੈ, ਪਰ ਜਿਸ "mareh" ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਗਬਰੀਏਲ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਹਰ ਇਕ ਤੱਥ ਦੀ ਆਪਣੀ ਮਹੱਤਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਤੱਥ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਸ ਅੰਸ਼ ਦੀ ਰਚਨਾ ਅਤੇ ਬਣਤਰ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਆਇਤ ਪੰਦਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ "chazon" ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ "mareh" ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ "ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਰੂਪ" (ਗਬਰੀਏਲ)

ਲਈ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ "mareh" ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ "ਰੂਪ" ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਇਤ ਪੰਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਬਦ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ "ਦਰਸ਼ਨ" ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਆਇਤ ਪੰਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ "chazon" ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਆਇਤ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪਲਮੋਨੀ ਗਬਰੀਏਲ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ "mareh" ਸਮਝਾਵੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਆਇਤਾਂ ਦੀ ਬਣਤਰ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਣ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਆਪਸੀ ਸੰਬੰਧ ਅਤੇ ਅੰਤਰ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਪਲਮੋਨੀ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਗਬਰੀਏਲ ਨੂੰ ਇਹ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ "mareh" ਸਮਝਾਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਗਬਰੀਏਲ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹੀ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਪਾਣੀਆਂ ਉੱਤੇ ਖੜਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਗਬਰੀਏਲ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ, "ਉਲਾਈ ਦੇ ਕੰਢਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਆਵਾਜ਼।" ਉਲਾਈ ਹੀ ਉਹ ਦਰਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕੰਢਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਗਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਹੀ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਪਾਣੀਆਂ ਉੱਤੇ ਖੜਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਤੱਥ ਵੀ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ, ਮਹਾਦੂਤ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕੰਢਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼, ਤੇਰਹੀਂ ਆਖਤ ਵਿੱਚ "ਉਸ ਕਿਸੇ ਪਵਿੱਤਰ ਜਣੇ" ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਦਾ ਬਚਨ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਗਬਰੀਏਲ ਨੂੰ ਇਹ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ "mareh" ਦਰਸ਼ਨ ਸਮਝਾਵੇ। ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਬਾਰਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਦਰਿਆ ਦੇ ਕੰਢਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ। ਬਾਰਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸੂਤ ਦੇ ਵਸਤੂ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੌਂ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਦਾ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ।

ਪਰ ਤੂੰ, ਹੇ ਦਾਨੀਏਲ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਰੱਖ ਅਤੇ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਮੋਹਰਬੰਦ ਕਰ ਦੇ; ਬਹੁਤੇ ਇੱਧਰ-ਉੱਧਰ ਫਿਰਣਗੇ, ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਤਦ ਮੈਂ, ਦਾਨੀਏਲ, ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਦੇਖੇ, ਹੋਰ ਦੋ ਜਣੇ ਖੜੇ ਸਨ, ਇੱਕ ਦਰਿਆ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਦੀ ਇਸ ਪਾਸੇ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਦਰਿਆ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਦੀ ਉਸ ਪਾਸੇ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ, ਜੋ ਸੂਤ ਦੇ ਵਸਤੂ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸੀ ਅਤੇ ਦਰਿਆ ਦੇ ਪਾਣੀਆਂ ਉੱਤੇ ਸੀ, ਕਿਹਾ, ਇਹ ਅਚਰਜਮਈ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇਗਾ? ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ, ਜੋ ਸੂਤ ਦੇ ਵਸਤੂ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸੀ ਅਤੇ ਦਰਿਆ ਦੇ ਪਾਣੀਆਂ ਉੱਤੇ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸੱਜਾ ਹੱਥ ਅਤੇ ਖੱਬਾ ਹੱਥ ਆਕਾਸ਼ ਵੱਲ ਉੱਠਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੌਂ ਖਾਧੀ ਜੋ ਸਦਾ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸਮਾਂ, ਸਮਿਆਂ, ਅਤੇ ਅੱਧਾ ਸਮਾਂ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ ਕਰਨਾ ਪੂਰਾ ਕਰ ਚੁੱਕੇਗਾ, ਤਦ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਦਾਨੀਏਲ 12:4-7.

ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਜੋ "ਸੂਤ ਦੇ ਵਸਤੂ ਨਾਲ ਪਰਿਧਾਨ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਦਰਿਆ ਦੇ ਪਾਣੀਆਂ ਉੱਤੇ ਸੀ," "ਆਪਣਾ ਸੱਜਾ ਹੱਥ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਖੱਬਾ ਹੱਥ ਆਕਾਸ਼ ਵੱਲ ਉੱਠਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੌਂ ਖਾਧੀ ਜੋ ਸਦਾ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ," ਅਤੇ ਉਹੀ ਮਨੁੱਖ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਗਬਰੀਏਲ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਉੱਠਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੌਂ ਖਾਧੀ ਜੋ ਸਦਾ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉੱਥੇ ਉਹ ਜਲ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇਹਾਂ ਉੱਤੇ ਖੜਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੂਤ ਨੂੰ ਮੈਂ ਸਮੁੰਦਰ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਖੜਾ ਵੇਖਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਆਕਾਸ਼ ਵੱਲ ਚੁੱਕਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੌਂ ਖਾਧੀ ਜੋ ਯੁਗਾਂ ਯੁਗ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਅਤੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਰਚਿਆ, ਕਿ ਹੁਣ ਸਮਾਂ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 10:5, 6.

ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਬਲਵਾਨ ਦੂਤ ਉਹੀ ਪਲਮੋਨੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦਰਿਆ ਦੇ ਕੰਢਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਗਬਰੀਏਲ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਾਰਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ "ਅਚਰਜਾਂ" ਦਾ "ਅੰਤ" ਕਦੋਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ "ਸਿੰਘ" ਵਾਂਗ ਗੱਜਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਉਹ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦੇ ਸਿੰਘ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਤੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਨਾ ਹੋ: ਵੇਖ, ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦਾ ਸਿੰਘ, ਦਾਊਦ ਦੀ ਜੜ੍ਹ, ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੱਤ ਮੋਹਰਾਂ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਜਿੱਤਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਦੇਖੇ, ਸਿੰਘਾਸਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅਤੇ ਚਾਰ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਅਤੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਇੱਕ ਮੇਮਣਾ ਖੜਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਬਲੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਦੇ ਸੱਤ ਸਿੰਗ ਅਤੇ ਸੱਤ ਅੱਖਾਂ ਸਨ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੱਤ ਆਤਮਾ ਹਨ, ਜੋ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਭੇਜੇ ਗਏ ਹਨ।

ਅਤੇ ਉਹ ਆਇਆ ਅਤੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਉੱਤੇ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਦੀ ਸੱਜੀ ਹਥੇਲੀ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਪੁਸਤਕ ਲੈ ਲਈ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 5:5-7.

ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦੇ ਸਿੰਘ ਵਜੋਂ, ਮਸੀਹ ਉਹ ਮੇਮਣਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਉਹ ਪੁਸਤਕ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜੋ ਸੱਤ ਮੇਹਰਾਂ ਨਾਲ ਮੁਹਰਬੰਦ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਉੱਤੇ ਤੁਰਦਾ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੈਰ ਸਮੁੰਦਰ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਰੱਖਦਾ ਹੋਵੇ, ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਅਤੇ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦੇ ਸਿੰਘ ਵਜੋਂ, ਮਸੀਹ ਆਪਣੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਮੁਹਰਬੰਦ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੇਹਰ ਵੀ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਮੁਹਰਬੰਦ ਕੀਤਾ, ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਗਰਜਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮੁਹਰਬੰਦ ਕੀਤਾ।

“ਉਹ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦੂਤ ਜਿਸ ਨੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੱਤੀ, ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਆਪਣਾ ਸੱਜਾ ਪੈਰ ਸਮੁੰਦਰ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਖੱਬਾ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਰੱਖਣਾ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨਾਲ ਮਹਾਨ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਦਿ੍ਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜਾ ਭਾਗ ਨਿਭਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਰਵੋਚ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਘਰਸ਼ ਯੁਗੋਂ-ਯੁਗੋਂ ਹੋਰ ਵੱਧ ਤੀਬਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਭਿੱਗ ਹੁੰਦਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੰਤਿਮ ਦਿ੍ਸ਼ਾਂ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਹਨੇਰੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਚਤੁਰ ਚਾਲਾਕੀ ਆਪਣੀ ਚਰਮ ਸੀਮਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵੇਗੀ। ਸ਼ੈਤਾਨ, ਦੁਸ਼ਟ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ, ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਸੱਚ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ, ਧੋਖਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਪਰ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦੂਤ ਧਿਆਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਉੱਚੀ ਅਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਅਵਾਜ਼ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੱਚ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨਾਲ ਸਾਥ ਜੋੜਿਆ ਹੈ।”

“ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੱਤ ਗੱਜਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੁਰ ਉਚਾਰਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ, ਜਿਵੇਂ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਿਵੇਂ ਇਹ ਹੁਕਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ: ‘ਜੇ ਕੁਝ ਸੱਤ ਗੱਜਨਾਂ ਨੇ ਉਚਾਰਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਹਰਬੰਦ ਕਰ ਦੇ।’ ਇਹ ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਕ੍ਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਯੂਹੰਨਾ ਉਸ ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਬਿਨਾ ਮੁਹਰਾਂ ਦੇ ਵੇਖਦਾ ਹੈ। ਤਦ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪਹਿਲੇ, ਦੂਜੇ, ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਯੋਗ ਸਥਾਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਮੁਹਰਾਂ ਤੋਂ ਖੁਲ੍ਹਣਾ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੀ।”

“ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀਆਂ ਇੱਕ ਹਨ। ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਹੈ, ਦੂਜੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾ; ਇੱਕ ਮੁਹਰਬੰਦ ਪੁਸਤਕ ਹੈ, ਦੂਜੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੋਈ ਪੁਸਤਕ। ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਉਹ ਭੇਦ ਸੁਣੇ ਜੋ ਗਰਜਾਂ ਨੇ ਉਚਾਰੇ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਲਿਖੇ।”

“ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੇਤ, ਜੋ ਸੱਤ ਗਰਜਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਰੂਪ-ਰੇਖਾਤਮਕ ਵਰਣਨ ਸੀ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਾਪਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸਨ।” *The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.*

ਮਸੀਹ, ਜੋ ਅੱਠਵੇਂ ਅਤੇ ਬਾਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਪਾਲਮੋਨੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਉਹੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦੂਤ ਵੀ ਹੈ। ਉਹ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦਾ ਸਿੰਘ ਹੈ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਬਚਨ ਉੱਤੇ ਮੁਹਰ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੁਹਰ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹੀ ਗਬਰਿਯੇਲ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮਹਾਦੂਤ ਮੀਖਾਏਲ ਹੈ।

ਪਰ ਮਹਾਦੂਤ ਮੀਕਾਏਲ ਨੇ ਵੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੂਸਾ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨਾਲ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿੰਦਾਤਮਕ ਦੋਸ਼ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਸਾਹਸ ਨਾ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਇਹ ਕਿਹਾ, “ਪ੍ਰਭੂ ਤੈਨੂੰ ਝਿੜਕੇ।” ਯਹੂਦਾ 1:9.

ਮੀਕਾਏਲ ਮਸੀਹ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਨਾਮ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੇਵਲ ਦੂਤਾਂ ਦਾ ਸੈਨਾਪਤੀ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਉਹ ਉਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਪੁਨਰੁਥਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਹੈ। ਮੀਕਾਏਲ ਨਾਮ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਰਗਾ ਕੌਣ ਹੈ"। ਜਦੋਂ ਨਬੂਕਦਨੇਸਰ ਨੇ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਯੋਗ ਪੁਰਖਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਵਰਗਾ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਵੇਖਿਆ, ਉਸ ਨੇ ਮੀਕਾਏਲ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ। ਅਤੇ ਮਹਾਂਦੂਤ ਮੀਕਾਏਲ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਦਾ ਉਹ ਸਰਦਾਰ ਵੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਦੇ ਛੋਟੇ ਸਿੰਗ ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਅੱਠ, ਪਦ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਕੀਤਾ।

ਪਰ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਉਹ ਕੁਝ ਵਿਖਾਵਾਂਗਾ ਜੋ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਡੱਟ ਕੇ ਖੜ੍ਹਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ, ਸਿਵਾਏ ਮੀਖਾਏਲ ਦੇ, ਜੋ ਤੁਹਾਡਾ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ 10:21.

ਮੀਖਾਏਲ ਹੀ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਮਰੇ ਹੋਇਆਂ ਨੂੰ ਜੀ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਸਮਾਂ ਕਦੋਂ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

"ਅਤੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਮੀਕਾਏਲ, ਉਹ ਮਹਾਨ ਸਰਦਾਰ ਜੋ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਜਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਲਈ ਖੜ੍ਹਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉੱਠ ਖੜ੍ਹੇਗਾ; ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਲੇਸ਼ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆਵੇਗਾ ਜਿਹਾ ਕਿ ਕੌਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ; ਅਤੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਜਾ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਜਿਹੜਾ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਮਿਲੇਗਾ, ਛੁਡਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।" ਜਦੋਂ ਇਹ ਕਲੇਸ਼ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਹਰ ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ ਨਿਰਣਿਤ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਫਿਰ ਨਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਪਰਖ-ਅਵਧੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਅਤੇਬੀਹੀਨਾਂ ਲਈ ਹੋਰ ਕੋਈ ਦਇਆ। ਜੀਉਂਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੁਹਰ ਉਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਹੈ। ਇਹ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਬਾਕੀ ਰਹਿ ਗਿਆ ਸਮੂਹ, ਜੋ ਅਜਗਰ ਦੀ ਸੈਨਾ ਵੱਲੋਂ ਕਤਾਰਬੱਧ ਕੀਤੀਆਂ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਤਾਕਤਾਂ ਨਾਲ ਮਰਨਘਾਤੀ ਟੱਕਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਅਸਮਰਥ ਹਨ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰੱਖਿਆ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਧਰਤੀ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਤਪੀੜਨ ਅਤੇ ਮੌਤ ਸਹਿਣ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਫਿਰ ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਐਸੇ ਭਿਆਨਕ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਰ ਸਕਣਗੇ!" Testimonies, volume 5, 212.

ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਕਬੀਲੇ ਦਾ ਸ਼ੇਰ ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਭੇਤ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਬਚਨ ਦੇ ਹਰ ਇੱਕ ਤੱਤ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਉੱਤੇ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਸੂਤ ਦੇ ਵਸਤੂ ਪਹਿਨਿਆ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਜੋ ਜਲਾਂ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੱਹ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਦਾ ਲਈ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਸ਼ੇਰ ਵਾਂਗ ਗੱਜਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਸੱਤ ਗੱਜਣੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਉਚਾਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਮੁਹਰਬੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੀਆਂ ਸੱਤ ਗੱਜਣੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮੁਹਰਬੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੱਤ ਮੁਹਰਾਂ ਨਾਲ ਮੁਹਰਬੰਦ ਹੈ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਮੁਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਜੀ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਉਹ ਮਹਾਨ ਸਰਦਾਰ ਹੈ ਜੋ ਖੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਅੰਤ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪਲਮੇਨੀ ਨੇ ਗਬਰਈਲ ਨੂੰ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ "mareh" ਦਰਸ਼ਨ ਸਮਝਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਅਰਥ ਠੀਕ ਉਹੀ ਸੀ।

ਉਸ ਨੇ ਗਬਰੀਏਲ ਨੂੰ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ "chazon" ਦਰਸ਼ਨ ਸਮਝਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। "chazon" ਦਰਸ਼ਨ ਬਾਈਬਲਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਉਹ ਦਰਸ਼ਨ ਹੈ ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀਆਂ ਆਯਤਾਂ ਵਿੱਚ ਤੋਂ ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹੀ ਉਹ "ਦਰਸ਼ਨ" ਵੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਆਯਤ ਤੇਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਮਿਆਦ ਸੰਬੰਧੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। "ਦਰਸ਼ਨ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਰਹੇਗਾ?" "chazon" ਦਰਸ਼ਨ ਰੋਜ਼ਾਨਾ (ਪੈਗਨਵਾਦ) ਅਤੇ ਉਲੰਘਣਾ (ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ) ਵਾਲੀਆਂ ਉਜਾੜ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਤਾਕਤਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸੈਨਾ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੱਦਦੀਆਂ ਹਨ।

ਤਦ ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਜਣੇ ਨੂੰ ਬੋਲਦੇ ਸੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਵਿੱਤਰ ਜਣੇ ਨੇ ਉਸ ਪਵਿੱਤਰ ਜਣੇ ਨੂੰ ਜੋ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿਹਾ, "ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਬਲੀਦਾਨ, ਉਜਾੜ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਸੈਨਾ ਦੇਹਾਂ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੱਦੇ ਜਾਣ ਲਈ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਇਹ ਦਰਸ਼ਨ ਕਿੰਨੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਰਹੇਗਾ?" ਦਾਨੀਏਲ 8:13.

ਮਸੀਹ ਨੂੰ, ਪਲਮੇਨੀ (ਅਦਭੁਤ ਗਿਣਨਹਾਰ) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, "ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ" ਉਹ "ਚਾਜ਼ੇਨ" ਦਰਸ਼ਨ ਰਹੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਉੱਤਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, "ਦੇ ਹਜ਼ਾਰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ; ਤਦ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਸੁੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।" ਫਿਰ ਦਾਨੀਏਲ "ਚਾਜ਼ੇਨ" ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ "ਨਿੱਤ ਦੇ ਬਲਿਦਾਨ, ਅਤੇ ਉਜਾੜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧ, ਤਾਂ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸੈਨਾ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੱਦਿਆ ਜਾਵੇ" ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਪਰ ਗਬਰੀਏਲ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ "ਮਾਰੇਹ" ਦਰਸ਼ਨ ਸਮਝਾਏ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਹਰ ਤੱਥ ਦਾ ਆਪਣਾ ਮਹੱਤਵ ਹੈ। "ਮਾਰੇਹ" ਦਰਸ਼ਨ ਸ਼ਾਮਾਂ ਅਤੇ ਸਵੇਰਾਂ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਆਇਆਤ ਛੱਬੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਅਤੇ ਸੰਝ ਅਤੇ ਸਵੇਰ ਦੇ ਜਿਸ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਸੱਚਾ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਤੂੰ ਉਸ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮੁਰਬੰਦ ਕਰ ਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ 8:26.

ਆਯਤ ਵਿੱਚ "ਦਰਸ਼ਨ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਦੋ ਵਾਰ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਉਲੇਖ "ਮਾਰੇਹ" ਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ "ਖਾਜ਼ੇਨ" ਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਹੈ। "ਮਾਰੇਹ" ਦਰਸ਼ਨ "ਸ਼ਾਮਾਂ ਅਤੇ ਸਵੇਰਾਂ" ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਹੈ। "ਸ਼ਾਮਾਂ ਅਤੇ ਸਵੇਰਾਂ" ਲਈ ਇਬਰਾਨੀ ਅਭਿਵਿਅੰਜਨਾ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਅਕਸਰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਹਮੇਸ਼ਾਂ "ਸ਼ਾਮਾਂ ਅਤੇ ਸਵੇਰਾਂ" ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਯਤ ਛੱਬੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲਾ ਸਥਾਨ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ "ਸ਼ਾਮਾਂ ਅਤੇ ਸਵੇਰਾਂ" ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਆਯਤ ਚੌਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਕੇਵਲ "ਦਿਨ" ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਯਤ ਚੌਦਾਂ ਦੀ ਅਸਲ ਇਬਰਾਨੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਵੇਗੀ: "ਤੇਈ ਸੌ ਸ਼ਾਮਾਂ ਅਤੇ ਸਵੇਰਾਂ ਤੱਕ।"

ਉਹ ਆਇਤ ਜੋ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦਾ ਕੇਂਦਰੀ ਸਥੰਭ ਹੈ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲੀ ਉਹੀ ਆਇਤ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ "ਸ਼ਾਮਾਂ ਅਤੇ ਸਵੇਰਾਂ" ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ "ਦਿਨਾਂ" ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਰ ਤੱਥ ਦਾ ਆਪਣਾ ਮਹੱਤਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਲਮੇਨੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਉਸ ਆਇਤ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਿੰਗ ਜੇਮਜ਼ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਦਿਸ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਖਣ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਲਿਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਜੋ ਨਿਸ਼ਕਰਸ਼ ਕੱਢਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਗਬਰੀਏਲ ਨੂੰ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ "mareh" ਦਰਸ਼ਨ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ 1844 ਦੀ ਪ੍ਰਗਟਤਾ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸੈਨਾ ਦੇ ਰੱਦਿਆਂ ਜਾਣ ਸੰਬੰਧੀ "chazon" ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ।

"ਸ਼ਾਮਾਂ ਅਤੇ ਸਵੇਰਾਂ" ਦੀ ਦਰਸ਼ਨੀ ਉਸ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਬਾਰੇ ਹੈ ਜੋ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਦੀ ਸੁੱਧੀਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੋਣ ਵੇਲੇ ਵਾਪਰਿਆ। 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਦੇ ਉਸ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਦਰਸ਼ਨੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੱਦੇ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਦੀ ਸੁੱਧੀਕਰਨ ਬਾਰੇ ਹੈ। ਕੀ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਕੋਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੋਇਆ ਸੀ?

"ਮਸੀਹ ਦਾ ਸਾਡੇ ਮਹਾਂਯਾਜਕ ਵਜੋਂ ਪਰਮ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਦੀ ਸੁੱਧੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਦਾਨੀਏਲ 8:14 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਦਿਨਾਂ ਵਾਲੇ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਣਾ, ਜਿਵੇਂ ਦਾਨੀਏਲ 7:13 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਆਪਣੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਮਲਾਕੀ ਨੇ ਕੀਤੀ, ਇਹ ਸਭ ਇੱਕੋ ਹੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਵਰਣਨ ਹਨ; ਅਤੇ ਇਸੇ ਨੂੰ ਮੱਤੀ 25 ਵਿੱਚ ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੁਆਰਾ ਵਰਣਿਤ ਦੂਲੇ ਦੇ ਵਿਆਹ ਲਈ ਆਉਣ ਨਾਲ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।" *The Great Controversy*, 426.

ਗਬਰੀਏਲ ਨੂੰ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਆਪਣੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੂਪ ਨੂੰ ਸਮਝਾਵੇ। ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਗਬਰੀਏਲ ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਲਈ ਦੂਜੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਗਬਰੀਏਲ ਨੇ ਹਰ ਉਸ ਬਾਈਬਲ ਲੇਖਕ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਬਾਈਬਲੀ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਲਿਖਤਬੱਧ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਉੱਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਗਬਰੀਏਲ ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਸੀ, ਤਾਂ "ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ" ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਗਵਾਹੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਣੀ ਸੀ।

ਗਬਰੀਏਲ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ "chazon" ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਕੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਵਾ ਕੇ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ "chazon" ਦਰਸ਼ਨ ਉਹ ਦਰਸ਼ਨ ਹੈ ਜੋ 1798 ਵਿੱਚ "time of the end" 'ਤੇ ਆ ਕੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਲਾਈ ਦੇ ਕੰਢਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਗਬਰੀਏਲ, ਇਸ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਇਹ ਦਰਸ਼ਨ ਸਮਝਾ। ਸੋ ਉਹ ਉਸ ਥਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਇਆ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਖੜਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਭੈਭੀਤ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੂੰਹ ਦੇ ਬਲ ਡਿੱਗ ਪਿਆ; ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਸਮਝ, ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦਰਸ਼ਨ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ 8:16, 17।

ਪਿਛਲੀ ਆਯਤ ਵਿੱਚ "ਦਰਸ਼ਨ," ਅਰਥਾਤ "ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ," "ਖ਼ਾਜ਼ੇਨ" ਦਰਸ਼ਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ "ਅੰਤ ਦਾ ਸਮਾਂ" 1798 ਹੈ। ਇਹ ਉਹੀ "ਦਰਸ਼ਨ" ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦਾਨੀਏਲ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਉਹ "ਦਰਸ਼ਨ" ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਗਬਰੀਏਲ ਨੂੰ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਆਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਗਬਰੀਏਲ ਇੱਕ ਦੂਜਾ ਸਾਕਸ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਥਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਇਆ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਖੜਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਡਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੂੰਹ ਦੇ ਬਲ ਡਿੱਗ ਪਿਆ; ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਸਮਝ ਲੈ, ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ: ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦਰਸ਼ਨ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਧਰਤੀ ਵੱਲ ਮੂੰਹ ਕਰਕੇ ਗਹਿਰੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਸੀ; ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਛੂਹਿਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸੀਧਾ ਖੜਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਵੇਖ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਕੌਧ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ: ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਯਤ ਸਮੇਂ ਉੱਤੇ ਅੰਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਦਾਨੀਏਲ 8:17-19.

ਗਬਰੀਏਲ ਆਪਣੀ ਸੌਂਪੀ ਹੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ "ਵੇਖ" ਕਹਿ ਕੇ ਸੁਚੇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਅਗਲੇ ਤੱਥ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇ। ਅਗਲਾ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਲੇਵੀਆਂ ਛੱਬੀ ਦੇ ਦੋ "ਸੱਤ ਗੁਣਾ" ਵਿੱਚੋਂ "ਆਖਰੀ ਕੌਧ" 1844 ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। "ਆਖਰੀ ਕੌਧ" ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਤੇ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ "ਅੰਤ" ਲਈ ਇੱਕ "ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸਮਾਂ" ਹੈ। "ਕੌਧ" ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ ਤੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਇੱਕ ਅਵਧੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਲਈ ਇੱਕ "ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸਮਾਂ" ਹੈ। ਜੇ "ਕੌਧ" ਕੇਵਲ ਸਮੇਂ ਦਾ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਅੰਤ ਨਾ ਹੁੰਦਾ; ਉਹ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਬਿੰਦੂ ਹੁੰਦਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਘਟਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ।

"ਕੌਧ" ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅੰਤ-ਬਿੰਦੂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਮੇਂ ਦੇ ਇੱਕ ਅਰਸੇ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅਰਸੇ ਨੂੰ "ਆਖਰੀ ਕੌਧ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਆਖਰੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੀ ਪਹਿਲਾ ਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। "ਪਹਿਲਾ ਕੌਧ" ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਵੀ ਇਹ ਸਮੇਂ ਦਾ ਇੱਕ ਅਰਸਾ ਹੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ "ਕੌਧ" ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ "ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਅਤੇ ਫਲਦੀ-ਫੁੱਲਦੀ" ਰਹਿਣੀ ਸੀ।

ਅਤੇ ਸਮਝ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਡਿਗਣਗੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣ, ਅਤੇ ਉਹ ਚਿੱਟੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ, ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਨਿਯੁਕਤ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਰਾਜਾ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਰ ਇਕ ਦੇਵਤੇ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਠਹਿਰਾਏਗਾ, ਅਤੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਚੰਭਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬੋਲੇਗਾ, ਅਤੇ ਕੌਧ ਦੇ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਤੱਕ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਦਾਨੀਏਲ 11:35, 36.

ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਯਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਰਾਜਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਛੱਤੀਵੀਂ ਆਯਤ ਉਹ ਆਯਤ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਪੌਲਸ ਭਾਵਾਰਥ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ "ਪਾਪ ਦੇ ਮਨੁੱਖ" ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ। ਸਨ 538 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 1798 ਤੱਕ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਯੁੱਗਾਂ ਦਾ ਅਤਿਆਚਾਰ ਪੈਂਤੀਵੀਂ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ "ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ" ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ 1798 ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹੀ "ਨਿਯਤ ਸਮਾਂ" ਸੀ। ਫਿਰ ਛੱਤੀਵੀਂ ਆਯਤ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ "ਕਾਮਯਾਬ ਹੁੰਦੀ ਰਹੇਗੀ" "ਜਦ ਤੱਕ ਕੌਧ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ।" ਆਯਤ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ 1798 ਤੱਕ ਕਾਮਯਾਬ ਰਹੀ, ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਪਹਿਲਾ "ਕੌਧ" "ਪੂਰਾ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ।" ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਮਈ

ਬਚਨ ਨੇ "ਨਿਰਧਾਰਿਤ" ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ, ਅਰਥਾਤ 1798 ਤੱਕ, ਜੇ "ਅੰਤ ਦਾ ਸਮਾਂ" ਸੀ, ਜਾਰੀ ਰਹੇਗੀ।

ਪਹਿਲਾ "ਕ੍ਰੋਧ" 1798 ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ "ਆਖਰੀ ਕ੍ਰੋਧ" 1844 ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ। ਦੋਵੇਂ ਕ੍ਰੋਧ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਮਿਆਦਾਂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅੰਤ ਸਨ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਸਮੇਂ-ਸੰਬੰਧੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਗਬਰੀਏਲ ਨੂੰ ਪਲਮੋਨੀ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ "ਸ਼ਾਮ ਅਤੇ ਸਵੇਰਾਂ" (ਦਿਨਾਂ) ਦੀ appearance vision ("mareh") ਸਮਝਾਵੇ, ਜਿਸ ਨੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਲਈ ਦੂਜੀ ਗਵਾਹੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ ਐਸਾ ਕੀਤਾ।

ਤੇਰ੍ਹਵੀਂ ਆਯਤ ਦਾ "ਚਾਜ਼ੇਨ" ਦਰਸ਼ਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦਾਨੀਏਲ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਰੌਦਿਆਂ ਜਾਣ ਦਾ ਉਹ ਦਰਸ਼ਨ ਸੀ ਜੋ 1798 ਵਿੱਚ "ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ" ਉੱਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ। ਚੌਦ੍ਹਵੀਂ ਆਯਤ ਦਾ "ਮਾਰੇਹ" ਦਰਸ਼ਨ, 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਮਹਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ, ਜੋ ਤੇਈਂ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸਮੇਂ-ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਪੱਚੀ ਸੌ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸਮੇਂ-ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਵੀ ਪੂਰਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਸਮੇਂ-ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਹੱਥਕੂਕ ਦੀਆਂ ਪਵਿੱਤਰ ਤਖਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਸਿਸਟਰ ਵ੍ਹਾਈਟ ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਹੱਥ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

"ਸਾਨੂੰ ਸਿੱਖਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪਾਠ ਹਨ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਅਣਸਿੱਖਣਾ ਵੀ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਸੁਰਗ ਹੀ ਅਭਾਂਤ ਹਨ। ਜੇ ਲੋਕ ਇਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕੋਈ ਪਿਆਰੀ ਧਾਰਣਾ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣੀ ਪਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਿਸੇ ਮਤ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ, ਉਹ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਜਦ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਹੀ ਧਾਰਣਾਵਾਂ ਅਤੇ ਮਤਾਂ ਨਾਲ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਹਠਪੁਰਵਕ ਚਿੰਬੜੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਉਹ ਇਕਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜਿਸ ਲਈ ਮਸੀਹ ਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ।" Review and Herald, July 26, 1892.